

РЕШЕНИЕ

№ 2598

гр. София, 26.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.06.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

като разгледа дело номер **3651** по описа за **2010** година докладвано от съдия
Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно –
процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Пенсионно осигурително дружество
„Пенсионноосигурително дружество А. Б.”, против решение от 25.02.2010г. по
н.а.х.д.№ 7502/2009 г. на Софийски районен съд, НК, 9-ти състав, с което е потвърдено
наказателно постановление (НП) №Р-10-103/22.06.2009г., издадено от заместник
председател на Комисията за Ф. Н. /КФН/ и ръководещ управление „Осигурителен
Н.”, за наложена на същото дружество две имуществена санкция от 10 000 лв. за
нарушение на чл.123в,ал.4 от Кодекса за социално осигуряване.

Наведените касационни основания са за постановяване на обжалваното решение при
допуснато нарушение на закона - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от
Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), изразяващо се в противоречие на преценката
на съда със събраните доказателства и тълкуването на относимите правни норми
относно съставомерността на деянието, настъпили вреди от същото, както и наличие на
маловажен случай поради липса на вредоносни последици. По същество се
претендира, неправилност на преценката, за необходимост от сертификат по Наредба
7, тъй като С Г отговарял на изискванията за извършване на трудова дейност като
консултант, с който е сключен договор на 31.10.2008г.

Ответникът К. за Ф. Н. не е изразил становище по касационната жалба.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата, а решението като
правилно и законосъобразно следвало да се остави в сила.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Административен съд С. - град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон, както и постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, постановено е от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Обжалваното в настоящото производство решение на СРС е и законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и тълкувал доказателствата в тяхната съвкупност като е обсъдил подробно същите, изпълнил е служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, както и да събере доказателства за проверка на изложените в АУАН и НП факти, приобщи е към делото по надлежният процесуален ред относимите писмени доказателства, на базата на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Районният съд правилно е установил фактическата обстановка, същата кореспондира със събраните по делото доказателства и не е била спорна: при извършена на 03.06.2009г. проверка от длъжностни лица на КФН по заповед на издателя на процесното НП в офиса на „А. Б.”, е констатирана промяна на договорните отношения с инвестиционния консултант на дружеството, като е прекратен договор на 28.07.2008г. с такова лице и от 31.10.2008 г. е сключен трудов договор със С Г, което към момента на проверката било в процедура по легализиране на диплом за висше образование и предстоящо въз основа на това лицензиране от КФН като инвестиционен консултант съгласно българското законодателство, какъвто не е бил издаден към момента на проверката. Въз основа на проверката е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ на 03.06.2009г., в който като състав на нарушение е посочено неизпълнение на задължение по чл. 123в, ал. 4 от КСО да сключи договор за инвестиционни консултации относно финансови инструменти с лице, което отговаря на изискванията на чл.12 от закона за пазарите за финансови инструменти или чл.202 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа. Впоследствие въз основа на акта е издадено и обжалваното пред първата съдебна инстанция НП за идентичен състав на нарушение.

При така установеното от фактическа страна, СРС правилно е приел, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила в хода на административно-наказателното производство, а АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица и в кръга на правомощията им при правилност на

преценката за извършено административно нарушение.

Също така обосновано е прието, че деянието е съставомерно по чл.123в, ал.4 от КСО, тъй като дружеството не е изпълнявало задължението си по посочената разпоредба от 28.07.2008г. до датата на проверката – да сключи договор с лице, което да притежава сертификат от КФН за извършване на дейност като инвестиционен консултант, съгласно изискванията на Наредба 7/ 05.11.2003г. за изискванията, на които следва да отговарят физическите лица, които по договор непосредствено извършват сделки с ценни книжа и инвестиционни консултации относно ценни книжа, както и реда за придобиване и отнемане на правото упражняват такава дейност, издадена от КФН.

Тъй като не е спорно, че лицето С Г не притежава такъв сертификат, възражението за притежаване от него качества да получи такъв, изложени и пред настоящата касационна инстанция, правилно са приети за неотнормими, тъй като изискването на чл.123в ал. 4 КСО е за сключване договор с лице, което притежава такъв сертификат. Споделят се и доводите за съответствие на размера на наложеното наказание с тежестта на нарушението, предвид периодът от време, през който е продължило нарушението - от 28.07.2008г. до 03.06. 2009г. Тъй като пенсионно осигурителното дружество осъществява сделки с ценни книжа, свързани с управлението на активите на фондовете за допълнително пенсионно осигуряване, които е допустимо съгласно чл.123в, ал.1 КСО да се извършват само от инвестиционен консултант по договор с дружеството, то спазването на ал. 4 от същата разпоредба при назначаването му е от съществено значение за осъществяване на тази дейност. Следователно, не допуснатото нарушение не може да се квалифицира като маловажен случай на нарушение по чл.28 ЗААН, както правилно е прието в мотивите на решението.

По тези съображения касационните оплаквания са неоснователни, не намират опора в доказателствата по делото и приложимите материални разпоредби. Като е потвърдил обжалваното пред него НП, районният съд е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт. Решението следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно, не са налице касационни основания за отмяната му, в това число и такива, за които съдът следи служебно, а касационната жалба е неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – С. град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.02.2010г. по н.а.х.д.№7502/09г., С районен съд, НК, 09 -ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.